

HÖGSTA DOMSTOLENS

BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 29 december 2006

Ö 39-05

KLAGANDE

LB

MOTPARTER

1. JB

2. MB

3. BB

4. IB

5. HB

6. KG

7. Karlstads kommun

Byggnadsnämnden

651 84 Karlstad

8. E N-B

9. LO

10. MS

11. BS

12. GS

13. KS

14. WSs dödsbo

SAKEN

Avvisande av överklagande

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Hovrätten för Västra Sveriges beslut den 7 december 2004 i mål Ö 3595-04

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen lämnar överklagandet utan bifall.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

LB får anses ha yrkat att hans överklagande prövas i sak alternativt att lantmäterimyndighetens beslut undanröjs och förrättningen återförvisas till lantmäterimyndigheten för förnyad handläggning.

Flertalet motparter har inkommit med svarsskrivelser.

SKÄL

LB äger fastigheten X som när den bildades erhöll officialservitut avseende rätt att begagna viss befintlig väg för utfart till allmän väg. Upplåtet utrymme för den nu beslutade gemensamhetsanläggningen sammanfaller vid utfarten till allmän väg till en mindre del med området för servitutet. Fråga är om LB på grund av servitutet skall anses såsom sakägare och därmed ha rätt att överklaga anläggningsbeslutet.

Enligt 20 § anläggningslagen (1973:1149) är innehavare av särskild rätt till fastighet som tas i anspråk för gemensamhetsanläggning sakägare vid förrättningen om hans rätt berörs. Med särskild rätt avses bl.a. servitutsrätt. När utrymme upplåts för gemensamhetsanläggning har denna anläggningsrättighet företräde framför all annan rätt som har tillkommit genom frivillig upplåtelse medan frågan om företrädet i förhållande till annan särskild rätt har, med undantag för vägrätt, lämnats oreglerad (se Hemström, Gemensamhetsanläggningar, 1986, s.127 f.). Enligt 12 § tredje stycket anläggningslagen skulle lantmäterimyndigheten emellertid ha kunnat förordna att den beslutade anläggningsrättigheten skulle ha företräde framför den till LBs fastighet hörande servitutsrättigheten. Något sådant förordnande har inte meddelats.

Servitutsrättigheten rubbas således inte genom anläggningsbeslutet. Vägen kan därför inte, som LB påstår, stängas av på ett sätt som hindrar att servitutet utnyttjas. Inte heller framgår av utredningen i målet att LBs möjligheter att använda vägen på grund av ökad trafik på det för gemensamhetsanläggningen och servitutet gemensamma området försvåras. Den till LBs fastighet knutna servitutsrätten berörs sålunda inte av den beslutade gemensamhetsanläggningen. LB kan därför inte anses som sakägare på grund av servitutet.

LB har vidare till stöd för sin talan anfört att han som ägare till fastigheten X har olägenhet av gemensamhetsanläggningen eftersom en del av de transporter av skogsprodukter från Y, som tidigare skedde på den för gemensamhetsanläggningen ianspråkta fastigheten A, nu måste ske på väg över hans fastighet med risk för skador på fastigheten som följd. Ett avtalsservitut till förmån för Y medger emellertid ägaren av denna fastighet rätt att transportera bl.a. skogsprodukter på vägen över X. Vad LB anfört i denna del innebär inte att han berörs av anläggningsbeslutet på sådant sätt att han får ställning som sakägare med rätt att föra talan mot detta.

LBs överklagande skall sålunda avslås.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Munck, Lennander, Blomstrand (referent), Pripp och Håstad
Föredragande revisionssekreterare: Graffman